5. Kui liikmesriigi kohus tunnistab lepingutingimuse, millega jäetakse vahetuskursi risk tarbija kanda, ebaõiglaseks, siis kas ta on siseriiklike õigusnormide kohaselt õiguslike tagajärgede kindlaksmääramisel kohustatud võtma omal algatusel arvesse – järgides poolte õigust arutamisele võistlevas menetluses – ka teiste lepingutingimuste ebaõiglast laadi, millele hagejad oma apellatsioonkaebuses ei ole tuginenud? Kas vastavalt Euroopa Kohtu kohtupraktikale kehtib omal algatusel toimimise põhimõte ka siis, kui hageja on tarbija, või kas dispositiivsuse põhimõte välistab tema puhul omal algatusel kontrollimise, arvestades tema positsiooni käsutusõiguse menetluses tervikuna ja menetluse eripära?

(1) Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/2, lk 288).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Austria) 1. veebruaril 2017 – VTB Bank (Austria) AG

(Kohtuasi C-52/17)

(2017/C 144/27)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: VTB Bank (Austria) AG

Vastustaja: Österreichische Finanzmarktaufsicht

Eelotsuse küsimused

1. Kas liidu teisese õiguse normid (eelkõige näiteks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/36/EL, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (1) artikkel 64 ja artikli 65 lõige 1) on kohaldatavad liikmesriigi õigusnormidel põhinevale ametlikule intressiettekirjutusele, mille kohaselt tehakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 575/2013 krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 (2) muutmise kohta artikli 395 lõikes 1 viidatud riskide kontsentreerumise piirmäära ületamise korral krediidiasutusele ettekirjutus maksta 30 päeva vältel intressi 2 % ulatuses riskide kontsentreerumise piirmäärast (arvutatuna aasta kohta)?

2. Kas liidu õigusega (eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 575/2013 krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT 2013, L 176, lk 1), (30. novembri 2013. aasta muudetud redaktsioonis, ELT 2013, L 321, lk 6) artikli 395 lõigetega 1 ja 5) on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid nagu pangandusseaduse (Bankwesengesetz, *BGBl.* I nr 532/2014) § 97 lõike 1 neljas punkt, kui hoolimata artikli 395 lõikes 5 sätestatud erandi koosseisutingimuste täidetusest nähakse artikli 395 lõike 1 rikkumise korral ette (tasakaalustus)intress?

3. Kas Euroopa Keskpanga 16. aprilli 2014. aasta määruse (EL) nr 468/2014 ([3]) artikli 48 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et „ametlikult algatatud järelevalvemenetlusega“ on tegemist juba siis, kui ettevõtja esitab järelevalveasutusele teatise, või on „ametlikult algatatud järelevalvemenetlusega“ tegemist juhul, kui järelevalveasutus on varasemal ajal toime pandud sarnaste rikkumistega seoses juba teinud otsuse paralleelses menetluses?

([1]) ELT 2013, L 176, lk 338.
([2]) ELT 2013, L 176, lk 1.
([3]) Euroopa Keskpanga 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 468/2014, millega kehtestatakse raamistik Euroopa Keskpanga ja riiklike pädevate asutuste vaheliseks ning riiklike määratud asutustega tehtavaks koostööks ühtse järelevalvemehhanismi raames (ühtse järelevalvemehhanismi raammäärus) (ELT 2014, L 141, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Törvényszék (Ungari) 2. veebruaril 2017 – Bericap Záródástechnikai Cikkeket Gyártó Bt. *versus* Nemzetgazdasági Minisztérium

(Kohtuasi C-53/17)

(2017/C 144/28)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Törvényszék (Budapesti esimese astme kohus, Ungari)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Bericap Záródástechnikai Cikkeket Gyártó Bt.

Vastustaja: Nemzetgazdasági Minisztérium (Ungari majandussministeerium)

Eelotsuse küsimused

1. Kas komisjoni 6. augusti 2008. aasta määruse (EÜ) nr 800/2008 ([1]) I lisa artikli 3 lõike 3 seda osa, mille kohaselt *„ettevõtted, kellel on mõni nimetatud suhe füüsilise isiku või ühiselt tegutseva füüsiliste isikute rühma kaudu“* tuleb tõlgendada selliselt, et samade omanike omandis olevaid ülemaailmse kontserni liikmeid, kes tegutsevad sarnastel turgudel, loetakse automaatselt, ilma teisi asjaolusid arvesse võtmata, üksteise suhtes „sidusettevõtjateks“ ning ei ole vaja kontrollida seda, kas artikli 3 lõike 3 punktides a, b, c ja d kirjeldatud suhted tegelikult esinevad ja kas nad kooskõlastavad oma sarnastel turgudel toimuvat tegevust?

2. Kas teise võimalusena tuleb seda sätet tõlgendada selliselt, et samade omanike omandis olevate ülemaailmse kontserni liikmete hulgast, kes tegutsevad sarnastel turgudel, loetakse „sidusettevõtjateks“ ainult neid, kelle suhtes saab kindlaks teha mõne artikli 3 lõike 3 punktides a, b, c ja d osutatud suhte olemasolu?

([1]) Komisjoni 6. augusti 2008. aasta määrus (EÜ) nr 800/2008 EÜ asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamise kohta, millega teatavat liiki abi tunnistatakse ühisturuga kokkusobivaks (üldine grupierandi määrus) (ELT 2008, L 214, lk 3).